

Sygn. akt V Kz 650/17

POSTANOWIENIE

Dnia 2 sierpnia 2017 roku

Sąd Okręgowy w Łodzi w V Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący: Sędzia S.O. Zbigniew Mierzejewski

Protokolant: sekr. sąd. Dorota Lerka

przy udziale Prokuratora Sławomira Metryckiego

po rozpoznaniu w sprawie M. Z., syna G., urodz. (...) w T.

podejrzanego o czyn z art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k.

zażalenia obrońcy podejrzanego na postanowienie Sądu Rejonowego w Rawie Mazowieckiej z dnia 5 lipca 2017 r. w sprawie o sygn. akt II Kp 91/17, (...)

w przedmiocie zastosowania tymczasowego aresztowania

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

postanawia:

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 5 lipca 2017 r. Sąd Rejonowy w Rawie Mazowieckiej zastosował wobec podejrzanego M. Z. środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania na okres 2 miesięcy tj. do dnia 1 września 2017 r., godz. 7.30.

Postanowienie Sądu Rejonowego zaskarżył zażaleniem obrońca podejrzanego zarzucając zaskarżonemu orzeczeniu naruszenie przepisów prawa procesowego mające wpływ na treść orzeczenia, tj.:

- art. 249 § 1 k.p.k. poprzez zastosowanie tymczasowego aresztowania w sytuacji, gdy zebrane dowody nie wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia przez M. Z. zarzucanego mu przestępstwa;

- art. 259 § 2 k.p.k. poprzez zastosowanie tymczasowego aresztowania w sytuacji, gdy okoliczności sprawy wskazują, że w razie ewentualnego skazania M. Z. zostanie mu wymierzona kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania lub kara łagodniejszego rodzaju.

Podnosząc powyższe zarzuty obrońca podejrzanego wniósł o uchylenie środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Zażalenie obrońcy podejrzanego nie było zasadne.

Stosując wobec podejrzanego środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania Sąd Rejonowy wskazał dowody, w oparciu o które przyjął istnienie wysokiego prawdopodobieństwa popełnienia przez podejrzanego zarzucanego mu przestępstwa. Były to zeznania pokrzywdzonego S. M. oraz świadka J. W.. Obrońca podejrzanego

kwestionując istnienie tejże przesłanki odwołał się w uzasadnieniu zażalenia do możliwej pomyłki w rozpoznaniu podejrzanego przez pokrzywdzonego oraz świadka oraz do zeznań osób, w których towarzystwie podejrzany miał przebywać na festynie w miejscowości C., kiedy doszło do pobicia pokrzywdzonego.

Odnosząc się do tego zarzutu wskazać należy, że ocena dowodów na etapie rozpoznawania wniosku o zastosowanie tymczasowego aresztowania nie ma charakteru oceny ostatecznej. Takiej oceny dokona bowiem dopiero sąd po merytorycznym rozpoznaniu sprawy. Zeznania pokrzywdzonego i świadka J. W. spełniają natomiast warunki wysokiego uprawdopodobnienia faktu popełnienia przez podejrzanego zarzucanego mu przestępstwa w rozumieniu przesłanki ogólnej stosowania środków zapobiegawczych wskazanej w art. 249 § 1 k.p.k. Brak jest obecnie podstaw do przyjęcia, że pokrzywdzony miałby niezasadnie pomawiać podejrzanego, bądź też aby rozpoznanie podejrzanego miało być dotknięte błędem.

Nie był także zasadny drugi z zarzutów zażalenia obrońcy wskazujący na istnienie przesłanki negatywnej tymczasowego aresztowania z art. 259 § 2 k.p.k.

Należy przypomnieć, że podejrzanemu zarzucono popełnienia przestępstwa udziału w pobiciu pokrzywdzonego popełnionego w warunkach, o jakich mowa w art. 57 a § 1 k.k., tj. o charakterze chuligańskim.

Warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności w razie uznania winy podejrzanego i wymierzenia mu takiej kary stosownie do dyspozycji art. 69 § 4 k.k. może nastąpić tylko w szczególnie uzasadnionych wypadkach.

Sąd Rejonowy stosując izolacyjny środek zapobiegawczy miał na uwadze charakter przestępstwa zarzucanego podejrzanemu. Niemniej jednak, uznając potrzebę zabezpieczenia prawidłowego toku postępowania karnego, celem zapobiegnięcia kontaktowaniu się podejrzanego z innymi osobami, w tym pozostałymi nieustalonymi dotąd sprawcami pobicia pokrzywdzonego, uznał, że na początkowym etapie postępowania zastosowanie tymczasowego aresztowania jest niezbędne. Inne, wolnościowe środki zapobiegawcze nie byłyby bowiem w stanie osiągnąć zakładanej funkcji gwarancyjnej. Sąd Okręgowy podziela w tym zakresie właściwie uzasadnione stanowisko Sądu Rejonowego.

Okres, na który zastosowano wobec podejrzanego tymczasowe aresztowanie nie jest nadmierny i powinien być wystarczający dla zabezpieczenia prawidłowego toku postępowania karnego na jego obecnym etapie.

W przedmiotowej sprawie nie ujawniły się jednocześnie żadne przesłanki negatywne tymczasowego aresztowania z art. 259 § 1 k.p.k.

Mając na uwadze powyższe należało utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.